

۱۹ نکته‌ی تربیتی از
داستان زندگی حضرت
هود علیه‌السلام

هفت شب و هفت روز

ناصر نادری
تصویرگر: نسیم نوروزی

اشاره

در قرآن کریم به روشنی و چندین بار بیان شده است که حضرت هود علیه السلام، پیامبر قوم عاد بوده است. قوم عاد مردم نیرومند و متنعمی بودند که در جنوب عربستان زندگی می کردند. باغ ها و چشمه سارها و چارپایان زیادی داشتند. کاخ های باشکوه ساخته بودند و شهرشان «ارم» را به زیبایی آراسته بودند. نام هود ده بار در قرآن ذکر شده است و سوره ی یازدهم قرآن نیز «هود» نام دارد. حضرت هود علیه السلام را در شمار چهار پیامبر عرب یعنی پیامبر اسلام (ص)، شعیب، صالح و هود دانسته اند. در این شماره، نوزده نکته ی تربیتی را از گوشه هایی از داستان زندگی حضرت هود علیه السلام در قرآن کریم بیان کرده ایم.

فرازهای مهم زندگی حضرت هود علیه السلام

۱ مبعوث شدن هود به رسالت در بین قوم عاد
 ۲ بی‌خرد و دروغگو دانستن هود توسط بزرگان قوم
 ۳ نصیحت کردن هود و اصرار بزرگان قوم به پرستش بت‌ها
 ۴ نزول عذاب و نابودی بزرگان قوم و نجات هود و یارانش
 ۵ اتهام بزرگان قوم به هود به دلیل نیاوردن دلیل روشن برای رسالتش
 ۶ نزول عذاب به شکل بادی شوم و سوزان به قوم عاد و ادامه یافتن عذاب به مدت هفت شب و هشت روز

پیام‌های پروردگار

«(هود گفت: [من پیام‌های پروردگارم را به شما می‌رسانم و برای شما خیرخواهی امین هستم]» (اعراف/۶۸)

□ سخن پیامبران از سوی خداست و از خود چیزی نمی‌گویند (من پیام‌های پروردگارم را به شما می‌رسانم).

□ دلسوزی و راست‌گویی، دو شرط اصلی در تبلیغ است. (خیرخواهی امین هستم)

□ ستایش از خود، اگر سازنده‌ی دیگران باشد، مانعی ندارد. (خیرخواهی امین هستم)

رمز رستگاری

«[خداوند فرمود:] به یاد آورید آن زمان را که شما را جانسپین قوم نوح ساخت و به جسم فزونی داد. پس نعمت‌های خدا را به یاد آورید. باشد که رستگار شوید.» (اعراف/۶۹)

□ توانایی جسمانی از نعمت‌های خداست که باید در راه درست صرف شود. (و به جسم فزونی داد. پس نعمت‌های خدا را به یاد آورید)

□ یاد نعمت‌های خدا، رمز رستگاری است (باشد که رستگار شوید)

سر لوحه‌ی دعوت

«[خداوند فرمود:] و بر قوم عاد، برادرشان هود را فرستادیم. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید که شما را جز او خدایی نیست، و چرا نمی‌پرهیزید؟» [اعراف/۶۵]

- سرلوحهٔ دعوت و برنامه‌ی پیامبران، توحید است. (خدا را بپرستید)
- پیامبران، مردمی‌ترین و دلسوزترین رهبران بوده‌اند. (برادرشان هود را فرستادیم. گفت: ای قوم من!)
- تبلیغ‌کنندگان باید نسبت به مخاطبان همچون برادرشان باشند. (برادرشان هود را فرستادیم)

ای قوم من

«[در پاسخ دعوت هود] سران کافر از قوم او گفتند: (ما قطعاً تو را در بی خردی می بینیم و جداً تو را از دروغگویان می پنداریم. [هود در پاسخ] گفت: (ای قوم من! در من بی خردی نیست، اما من فرستاده ای از سوی پروردگار جهانیانم)» [اعراف/ ۶۶ و ۶۷]

- پیامبران با بدترین مخالفت ها و سخت ترین تهمت ها روبه رو بودند. (تو را در بی خردی می بینیم و جداً تو را از دروغگویان می پنداریم)
- سعهی صدر و بزرگواری پیامبران باعث می شود تا آن ها با همه جسارت ها، با ادب سخن بگویند. (ای قوم من!)
- از خویشتن، نفی تهمت کنید، اما تهمت را به دیگران سوق ندهید (در من بی خردی نیست)

خدای یگانه

«[قوم عاد به هود] گفتند: (آیا به سوی ما آمده ای که خدای یگانه را بپرستیم و آنچه پدران ما می پرستیدند رها کنیم؟ اگر راست می گویی، پس آنچه را به ما وعده می بیاور.)» [اعراف/ ۷۰]

- استفاده از تعصب به جای منطق، اشتباه است و پیروی نادان از نادان هم پذیرفتنی نیست. (آنچه پدران ما می پرستیدند رها کنیم؟)
- حفظ آداب و رسوم نیاکان، همه جا ارزشمند نیست. (آنچه پدران ما می پرستیدند رها کنیم؟)
- تعصب و تقلید کورکورانه مانع شناخت حقیقت می شود. (آنچه پدران ما می پرستیدند رها کنیم؟)

سنگ و چوب

«[هود با دیدن سرسختی قوم عاد] گفت: (پلیدی و خشم و عقوبتی از سوی پروردگارتان بر شما حتمی شد. آیا با من درباره ی نام هایی جدل و گفت و گو می کنید که شما و نیاکان تان بر آن ها نهاده اید؟ خداوند نسبت به معبودهای شما هیچ برهان و دلیلی نازل نکرده است. پس منتظر [قهر خدا] باشید. من هم با شما از منتظرانم.)» [اعراف/ ۷۱]

- نتیجه ی لجاجت با حق، کيفر خداست. (پلیدی و خشم و عقوبتی از سوی پروردگارتان بر شما حتمی شد)
- سنگ و چوب با نامگذاری «خدا»، خدا نمی شود. (آیا با من درباره ی نام هایی جدل و گفت و گو می کنید که شما و نیاکانتان بر آن ها نهاده اید؟)
- پیامبران به درستی هدف و پیروزی خود اطمینان داشتند. (پس منتظر [قهر خدا] باشید)

آیه های ما

پس هود و همراهان او را با لطف و رحمت خود نجات دادیم، و کسانی را که آیه های ما را دروغ شمردند و مؤمن نبودند، ریشه کن ساختیم. [اعراف: ۷۲]

- تاریخ منبع عبرت پذیری است. (... ریشه کن ساختیم)
- طرفداران پیامبران، مشمول رحمت و نجات الهی هستند. (... با لطف و رحمت خود نجات دادیم)

